

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/128/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217200342
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4217200342.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členov senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: AXA životní pojišťovna, a. s., so sídlom Praha 2, Lazarská 13/8, Česká republika, vo veci organizačnej zložky - pobočka poisťovne z iného členského štátu so sídlom Bratislava, Kolárska 6, IČO: 35 968 079, Slovenská republika, zastúpený Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK-ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: W. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XX, o zaplatenie 148 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 12. októbra 2017 č. k. 16Csp/8/2017-75 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 148 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 148 eur od 27. 08. 2014 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil § 788 ods. 1, 3, § 791 ods. 2, § 796 ods. 1, § 800 ods. 1, § 801 ods. 2, § 803 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj zisteným skutkovým stavom.

1.1. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá poistná zmluva č. 1400302756. Predmetom tejto zmluvy bola na jednej strane povinnosť žalobcu poskytnúť žalovanému investičné životné poistenie pre prípad smrti (ako hlavné poistenie), pripoistenie denného odškodného za dobu nevyhnutného liečenia úrazu od 7. dňa liečenia a pripoistenie pre prípad trvalého telesného poškodenia následkom úrazu s progresívnym plnením do 700% poistnej sumy, a na druhej strane, povinnosť žalovaného platiť žalobcovi poistné s mesačným intervalom platenia vo výške 37 eur a so začiatkom poistenia dňa 27. 03. 2014. Uvedené vyplýva z poistky ako písomného potvrdenia o uzavretí poistnej zmluvy (č. l. 16 spisu). Žalovaný uhradil poistné ku dňu 26. 04. 2014. Ďalšie poistné žalovaný neuhradil a listom zo dňa 02. 07. 2014 požiadal žalobcu o zrušenie poistnej zmluvy ku dňu doručenia tohto listu. Toto podanie žalovaného žalobca správne vyhodnotil ako výpoveď poistnej zmluvy, preto v zmysle § 800 ods. 1 Občianskeho zákonníka oznámil žalovanému, že poistná zmluva zanikne ku dňu 26. 08. 2014. Súd tento dátum zániku poistenia, napriek námietkam žalovaného, považuje za správny, keďže v zmysle § 800 ods. 1 Občianskeho zákonníka poistenie zanikne výpoveďou ku koncu poistného obdobia s tým, že výpoveď sa musí dať aspoň šesť týždňov pred jeho uplynutím. Z pečiatky došlej pošty žalobcu na žiadosti žalovaného o zrušenie poistnej zmluvy vyplýva, že táto žiadosť bola žalobcovi doručená dňa 07. 07. 2014. V poistnej zmluve bolo dojednané mesačné poistné obdobie vždy

od 27. dňa v mesiaci do 26. dňa v mesiaci. Keďže poistenie môže zaniknúť len ku koncu poistného obdobia s tým, že od doručenia výpovede do zániku poistenia musí uplynúť aspoň šesť týždňov, je zrejme, že poistenie nemohlo zaniknúť ku dňu 26. 07. 2014 (pre nedodržanie lehoty 6 týždňov) a mohlo zaniknúť až ku koncu ďalšieho poistného obdobia, teda ku dňu 26. 08. 2014. V zmysle § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka má žalobca právo na poistné za dobu do zániku poistenia, teda do 26. 08. 2014. Žalovaný uhradil poistné vo výške 37 eur len za prvé poistné obdobie (t. j. za obdobie od 27. 03. 2014 do 26. 04. 2014), za ďalšie poistné obdobia už poistné nezaplatil, preto žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie poistného za 4 ďalšie poistné obdobia do zániku poistenia, t.j. 4 x 37 eur.

1.2. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že na základe uzavretej poistnej zmluvy bol povinný platiť poistné len za pripoistenie pre prípad trvalého telesného poškodenia následkom úrazu vo výške 1,08 a poistné za pripoistenie denného odškodného za dobu nevyhnutného liečenia úrazu vo výške 3,80 eura, spolu vo výške 4,88 eura. Žalovaný sa uzavretím poistnej zmluvy zaviazal na úhradu poistného za investičné životné poistenie vo výške 37 eur mesačne. Poistné za dve pripoistenia spolu vo výške 4,88 eura mesačne nebol povinný žalovaný osobitne (nad rámec poistného 37 eur) uhrádzať, keďže toto je hradené zrážkami z bežného podielového účtu (ako to vyplýva z návrhu na uzavretie poistnej zmluvy). Preto obranu žalovaného v tomto smere považoval za neopodstatnenú. Pokiaľ žalovaný namietal nesprávny výpočet dátumu zániku poistenia, súd poukazuje na odôvodnenie svojho rozsudku, ako aj k ďalšej námietke, že žalobca nedodrжал článok 1, bod 7, odsek 6 Všeobecných podmienok poistenia, podľa ktorého mal žalobca po nezaplatení poistného vyzvať žalovaného na úhradu poistného, súd udáva, že podľa článku 1.7. odsek 6 Všeobecných podmienok poistenia, poistenec v zásade kopíruje zákonnú úpravu upravenú v § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka, z ktorého jednoznačne vyplýva, že žalobca ako poisťovateľ má právo takúto výzvu zaslať, nie je to však jeho povinnosťou. V danom prípade žalobca takúto výzvu nezaslal, preto k zániku poistenia za mesiac od doručenia takejto výzvy nemohlo dôjsť. Pokiaľ sa žalovaný bránil, že poistnú zmluvu uzavrel pod nátlakom obchodných zástupcov a že zmluvné podmienky boli rozpísané na 33 strán, súd považuje túto obranu za účelovú, keď z predložených listín je zrejme, že uzavretie poistnej zmluvy navrhol sám žalovaný, nátlak obchodného zástupcu žalobcu žalovaný nepreukázal a nenavrhol v tomto smere vykonanie žiadnych dôkazov a z predložených Všeobecných poistených podmienok vyplýva, že nemajú 33 strán, ale len 5 strán.

1.3. Z uvedených dôvodov považoval nárok žalobcu na zaplatenie dlžného poistného za celé 4 poistné obdobia za dôvodný, preto žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 148 eur (4 x 37 eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne od 27. 08. 2014 (odo dňa nasledujúceho po zániku poistenia) v súlade s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

1.4. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi v konaní priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že v konaní neboli splnené procesné podmienky. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Dôvodil tým, že predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené dňa 06. 10. 2017. Pretože najbližší pondelok odchádzal do zahraničia, poprosil svojho otca Y., aby ho zastupoval. Súd prvej inštancie rozhodol tak, že neprípúšťa jeho zastúpenie zástupcom Y. Z. z dôvodu, že menovaný vystupuje ako zástupca niektorej zo sporových strán vo viacerých konaniach vedených na OS Komárno. Y. Z. ako predseda Občianskeho združenia na ochranu spotrebiteľov má právo zastupovať ako právnická osoba spotrebiteľa podľa zákona, je preto toho názoru, že táto činnosť nemôže brániť tomu, aby menovaní zastupovali svojich rodinných príslušníkov ako fyzická osoba.

Mal za to, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu normu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. On ako poistník uzatvoril so žalobcom dve poistné zmluvy s názvom Kumulatív MAX investičné poistenie, životné poistenie v ten istý deň. Ako poistení v zmluvách boli jeho deti a súd v konaní pod č. 16Csp/8/2017 rozhodol o zmluve s č. 1400302756. Nevie sa stotožniť s dokazovaním na súde prvej inštancie, nakoľko okrem poistenia denného odškodného za dobu nevyhnutného liečenia úrazu od 7. dňa liečenia a pripoistenie pre prípad trvalého telesného poškodenia následkom úrazu s produktívnym plnením do 700% poistnej zmluvy, sa nezakladá na pravde. Nepopiera,

že podpísal poistnú zmluvu, má len výhrady proti tomu, ako túto sumu vysvetľuje žalobca. V čase, kedy mu ponúkala možnosť uzavrieť zmluvu, ešte hovorili o investičnom životnom poistení. Počas dokazovania sa investícia stratila. Bolo mu vysvetlené, že ide o poistenie a investíciu do portfólia, o ktorom v živote nepočul. Nepresvedčili ho ani dokumenty doložené zo strany žalobcu. Išlo o nečitateľnú poistnú zmluvu Kumulatív MAX a certifikáty s názvom Poistka a investičný certifikát. Podľa jeho názoru, mesačnú splátku 37 eur nie je možné považovať za poistné, nakoľko zmluva je nejasná, neobsahuje údaje o investícii, len o pripoistení, ktoré je vyčíslené v sume 4,88 eura za mesiac. Žalobca vedome porušuje zákon tým, že do zmluvy neuvedie výšku investície, aby pod názvom Poistné mal možnosť vymáhať čiastku, ktorá bola vložená do fondov a ktorú spotrebiteľ tak, či tak stratí, ak zmluva „nedožije 4 roky“. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 53 ods. 4 písm. t), § 53 ods. 5 a § 39 Občianskeho zákonníka, ako aj na rozsudok KS v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/152/2008. Po preštudovaní si dokumentov od žalobcu, najmä investičné životné poistenie, časť investícia sa rozhodol zmluvu zrušiť. Kontaktoval zástupkyňu žalobcu, ktorá mu oznámila, že ak nezaplatí ďalšiu splátku, zmluva zanikne. Čakal do konca júna 2014 a dňa 02. 07. 2014 podal žiadosť o zrušenie zmluvy. Žiadal zrušenie poistnej zmluvy ku dňu doručenia listu. Žalobca potvrdil prijatie žiadosti a oznámil žalovanému, že na základe § 800 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva zanikne ku dňu 26. 08. 2014. Mal za to, že uvedené zákonné ustanovenie upravuje výpoveď poistnej zmluvy ku koncu poistného obdobia, ktoré podľa zmluvy je 26. 03. 2044. Zmluva obsahuje interval platenia od 27. dňa do 26. dňa mesačne, čo nemožno považovať za poistné obdobie. Predpokladá, že súd prvej inštancie rozhodol podľa zák. č. 381/2001 Z. z., ktorý upravuje povinné zmluvné poistenie.

K podanému odvolaniu pripojil poistku č. 1400302756, investičný certifikát k uvedenej poistnej zmluve, poistnú zmluvu Kumulatív MAX.

3. K podanému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Dôvodil tým, že žalovaný nepopiera uzatvorenie poistnej zmluvy č. 1400302756 o investičnom životnom poistení zo dňa 27. 03. 2014. Pokiaľ žalovaný namietka, že súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, uvádza, že ustanovenia poistnej zmluvy, ako aj všetky ustanovenia Všeobecných poistných podmienok vychádzajú zo zákonnej úpravy a ako také sú plne súladné so zákonom. Poukázal na samotný návrh na uzatvorenie zmluvy o investičnom životnom poistení zo dňa 26. 03. 2014, ktorý žalovaný podpísal a je dostupný aj v súdnom spise, z ktorého jednoznačne vyplýva, že hlavným poistením je investičné životné poistenie pre prípad smrti Kumulatív MAX s dojednaným poistením v sume 37 eur. Spolu s investičným životným poistením boli uzatvorené aj dve pripoistenia: a/ pripoistenie denného odškodného za dobu nevyhnutného liečenia úrazu od 7. dňa liečenia s dojednaným poistným v sume 3,80 eura a pripoistenie pre prípad trvalého telesného poškodenia s následkom úrazu a progresívnym plnením do 700% poistnej sumy s dojednaným poistením v sume 1,08 eura. Poistné za pripoistenie bolo v zmysle článku 3, bod 1, odsek 3 osobitných poistných podmienok pre investičné životné poistenie Kumulatív MAX hradené záležitosťami z bežného podielového účtu. Tak, ako už uviedol, hlavným poistením je investičné životné poistenie pre prípad smrti a dojednaným poistným v sume 37 eur. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že nikdy nepočul o investícii do portfólia, to sa nezakladá na pravde, keď už v samotnom návrhu zmluvy investičného životného poistenia je na spodnej strane spodnej časti nazvanej ako „Údaje o investícii“ žalovaným začiarknuté portfólio AXA Dynamic Growth. Túto formu investície si zvolil sám žalovaný. Vzhľadom na námietky žalovaného, objasnil samotnú povahu a účel investičného životného poistenia, ktorého podstata je vyjadrená v článku 3, bod 4 OPP a v článku 3, bod 5 OPP. V konečnom dôsledku to znamená, že cieľom investičného životného poistenia v Kumulatív MAX je teda kumulácia poistníkom pravidelne poukazovaného plnenia za účelom jeho zhodnotenia a vyplatenia v prípade dožitia dohodnutého konca poistenia v sume zodpovedajúcej hodnote podielových jednotiek vedených na príslušnom podielovom účte. Má za to, že tento poistný princíp bol žalovanému pri uzatváraní poistnej zmluvy dostatočne objasnený. Pokiaľ žalovaný vo svojom odvolaní dôvodil poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, má za to, že bližšie neobjasnil konkrétnymi, či už skutkovými okolnosťami a tiež ani právnymi okolnosťami, že proces kumulácie poistného by nesledoval záujmy žalovaného. Má za to, že z pohľadu na poistnú zmluvu v spojení s príslušnými poistnými podmienkami je príslušne zvolený poistný režim dostatočne zrozumiteľný a určitý. Opätovne poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný prvé poistné za poistné obdobie od 27. 03. 2014 do 26. 04. 2014 zaplatil, pričom platbu eviduje s dátumom 02. 04. 2014. Sám žalovaný priznával, že poistné už ďalej nehradil a od poistnej zmluvy písomne odstúpil listom zo dňa 02. 07. 2014. Písomné odstúpenie bolo žalobcovi doručené dňa 07. 07. 2014. Vyhovet jeho žiadosti tým, že mu oznámil, že poistná zmluva zanikne v zmysle § 800 ods. 1 Občianskeho zákonníka ku dňu 26. 08. 2014. S poukazom na § 800 ods. 1, §

803 ods. 1 a článok 1, bod 12, odsek 2 Všeobecných poisťných podmienok vyplýva, že sa nejedná o žiadne nekalé obchodné praktiky a všetky citované ustanovenia Všeobecných poisťných podmienok sú komfortné s príslušnou zákonnou úpravou. Na zákonný nárok na požadovanie zaplatenia poisťného nemôže mať vplyv skutočnosť, že žalovaný do značnej miery dôvodil tým, že nesúhlasil s investíciami poskytnutého poisťného v prospech kumulácie podielových jednotiek v príslušných fondoch.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), bez potreby doplniť alebo zopakovať dokazovanie a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj obsahu spisu, zistil, že súd prvej inštancie zistil dostatočne skutkový stav veci, správne vec posúdil z hľadiska opodstatnenosti uplatneného nároku na zaplatenie poisťného, na danú vec aplikoval správne príslušné zákonné ustanovenia, na základe ktorých potom dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, pričom svoje rozhodnutie i náležite a dostatočne odôvodnil v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP.

6. Vychádzajúc z dôvodov uvádzaných žalovaným v podanom odvolaní a v záujme dôsledného vysporiadania sa s odvolacími námietkami, odvolací súd udáva nasledovné:

Predmetom konania bol nárok žalobcu uplatnený na súde prvej inštancie dňa 12. 01. 2017 na zaplatenie sumy 148 eur s príslušenstvom z titulu nezaplateného poisťného. Vykonaným dokazovaním bolo nesporné preukázané, že žalobca ako poistiteľ a žalovaný ako poistník uzatvorili investičné životné poistenie. Návrh na uzatvorenie zmluvy o investičnom životnom poistení zo dňa 26. 03. 2014 bol podaný na podateľňu AXA v Slovenskej republike dňa 31. 03. 2014. Žalobca návrh poisťnej zmluvy akceptoval a vydal žalovanému písomné potvrdenie o uzatvorení poisťnej zmluvy č. 1400302756. Predmetom poisťnej zmluvy bolo investičné životné poistenie Kumulatív MAX, konkrétne investičné životné poistenie pre prípad smrti (hlavné poistenie) so začiatkom poistenia dňa 27. 03. 2014, a na strane druhej, povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi poisťné s mesačným intervalom platenia vo výške 37 eur. Spolu s hlavným životným poistením (investičné životné poistenie pre prípad smrti) boli uzatvorené aj dve pripoistenia:

- pripoistenie denného odškodného za dobu nevyhnutného liečenia úrazu od 7. dňa liečenia s dojednaným poisťným v sume 3,80 eura a
- pripoistenie pre prípad trvalého telesného poškodenia následkom úrazu s progresívnym plnením do 700% poisťnej sumy s dojednaným poisťným v sume 1,08 eura.

V konaní nebolo sporné, že žalovaný zaplatil za prvé poisťné obdobie od 27. 03. 2014 do 26. 04. 2014 platbu vo výške 37 eur, ktorá bola žalobcovi uhradená dňa 02. 04. 2014. Nebolo sporné, že žalovaný poisťné za ďalšie poisťné obdobia nezaplatil. Následne, písomne listom zo dňa 02. 07. 2014 požiadal žalobcu o zrušenie poisťnej zmluvy. Na základe uvedenej žiadosti žalovaného žalobca listom zo dňa 08. 07. 2014 oznámil žalovanému, že jeho poistenie zanikne podľa § 800 ods. 1 Občianskeho zákonníka ku dňu 26. 08. 2014, pričom v zmysle § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka má ako poisťovateľ právo na poisťné za dobu do zániku poistenia. Následne ho listom zo dňa 28. 08. 2014 informoval, že nedoplatok poisťného do zániku poisťného vzťahu predstavuje sumu 148 eur.

Pokiaľ súd prvej inštancie vyhodnotil uplatnený nárok žalobcu v zmysle § 800 ods. 1 v spojení s § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka za dôvodný, je jeho rozhodnutie vecne správne. Je nesporné, že podanie žalobcu bolo potrebné hodnotiť ako výpoveď z poisťnej zmluvy, pričom v zmysle § 800 ods. 1 Občianskeho zákonníka poistenie zanikne výpoveďou ku koncu poisťného obdobia s tým, že výpoveď sa musí dať aspoň 6 týždňov pred jeho uplynutím. Keďže žiadosť, resp. výpoveď žalovaného bola žalobcovi doručená dňa 07. 07. 2014 a v poisťnej zmluve bolo dojednané mesačné poisťné obdobie vždy od 27. dňa v mesiaci do 26. dňa v mesiaci, je zrejme, že poistenie nemohlo zaniknúť ku dňu 26. 07. 2014 (pre nedodržanie lehoty 6 týždňov), ale mohlo zaniknúť až ku koncu ďalšieho poisťného obdobia, teda ku dňu 26. 08. 2014. Z tohto dôvodu bol nárok žalobcu na zaplatenie poisťného do skončenia poisťného obdobia dôvodný i spolu s uplatneným úrokom z omeškania.

7. Keďže odvolací súd je v zmysle § 380 ods. 2 CSP povinný prihliadnuť na procesné podmienky, ktorých nesplnenie namietal i žalovaný v podanom odvolaní, bolo potrebné sa vysporiadať s ich dôvodnosťou. Žalovaný v podanom odvolaní uvádza, že vzhľadom na to, že na pojednávanie sa nemohol dostať z

dôvodu, že bol pracovne odcestovaný a požiadal svojho otca Y., aby ho v konaní zastupoval, súd prvej inštancie mal vo veci konať.

B. § 89 odsek 1 CSP strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 89 odsek 2 CSP, ak zvolený zástupca podľa odseku 1 nie je advokát, súd uznesením, ktoré doručí zastúpenej strane, rozhodne, že zastúpenie podľa odseku 1 nepripúšťa, ak zástupca zjavne nie je spôsobilý na riadne zastupovanie alebo, ak zástupca vystupuje vo viacerých konaniach.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný mal predvolanie na pojednávanie konané dňa 12. 10. 2017 vykázané dňa 06. 10. 2017. Podaním zo dňa 09. 10. 2017, doručené súdu prvej inštancie dňa 10. 10. 2017, žiadal o spojenie veci na spoločné konanie a zároveň uviedol, že požiadal o zastupovanie (splnomocnenie bude predložené súdu na prvom pojednávaní), nakoľko pracuje ako vodič kamióna a žiada, aby súd pojednávanie dňa 12. 10. 2017 odročil, pretože od dátumu splnomocnenia do termínu pojednávania je lehota kratšia ako 5 dní. Uvedená žiadosť bola podpísaná za žalovaného splnomocneným zástupcom Y. Z.. Následne súd prvej inštancie dňa 10. 10. 2017 na mailovú adresu Y. Z. zaslal oznámenie, že návrhu na odročenie pojednávania nevyhovuje, keďže k návrhu nebolo priložené plnomocnenstvo na zastupovanie žalovaného v konaní, a teda súd nemá preukázané jeho oprávnenie konať v mene žalovaného. Z úradného záznamu (č. I. 70) súd zistil, že Y. Z., bytom V. XX/XX, E. T. vystupuje ako zástupca niektorej zo sporových strán vo viacerých konaniach vedených na OS v Komárne (14C/338/2015, 10C/293/2013, 12P/275/2016, 8Csp/8/2017, 15C/202/2014). Následne súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 12. 10. 2017 vo veci rozhodol rozsudkom, pričom rozhodol, že nepripúšťa zastúpenie žalovaného zástupcom Y. Z. podľa § 89 ods. 1, 2 CSP, keď mal za to, že zástupca vystupuje vo viacerých veciach.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného zistenia, odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie neporušil procesný postup stanovený Civilným sporovým poriadkom, keď žalovaný v konaní nepredložil písomné splnomocnenie udelené Y. Z., ktorý ho mal zastupovať v konaní, a navyše, súd prvej inštancie rozhodol o tom, že nepripúšťa zastúpenie žalovaného zástupcom Y. Z.. Vzhľadom na to, že žalovaný až do rozhodnutia súdu prvej inštancie nepredložil plnomocnenstvo na konanie, súd prvej inštancie správne postupoval, keď konal vo veci bez prítomnosti žalovaného a mal splnené podmienky pre to, aby vo veci rozhodol. Z uvedeného dôvodu preto námietka žalovaného v tomto smere nie je dôvodná.

9. Nedôvodná je aj námietka žalovaného, pokiaľ namieta, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď má za to, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

V tejto súvislosti je potrebné sa stotožniť s vyjadrením žalobcu k podanému odvolaniu, že v tomto smere žalovaný bližšie neobjasnil konkrétnymi, či už skutkovými alebo právnymi okolnosťami, pre ktoré by rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému ako spotrebiteľovi nemalo byť správne. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v spotrebiteľských sporoch, pod ktoré spadá aj prejednávaná vec, platí všeobecné pravidlo o konaní, ktoré je však doplnené ust. § 295 CSP, podľa ktorého si súd môže obstaráť a vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Z povahy veci teda môže ísť o také dôkazy, ktoré by mal spotrebiteľ navrhnúť, a teda by malo ísť o dôkazy, ktorými by mal spotrebiteľ podprieť svoje tvrdenia. Inak povedané, súd podľa § 295 CSP môže vykonať len také dôkazy, ktorými sa podporujú tvrdenia spotrebiteľa, ktoré sú teda na jeho prospech. Ustanovenie § 295 CSP má umožniť súdu úplné a spoľahlivé zistenie skutkového stavu v spotrebiteľských sporoch, nie však zaťažovať dodávateľa dôkazným bremenom, ktoré by inak malo zaťažiť spotrebiteľa. Súd teda môže vykonať dôkazy uvedené v § 295 CSP, ak takéto dôkazy existujú a ak ich vie obstaráť. Ak neexistujú, nemôže túto skutočnosť zhodnotiť ako neunesenie dôkazného bremena zo strany protistrany spotrebiteľa. Súd preto môže v takýchto konaniach aj bez návrhu nariadiť dôkaz na preukázanie tvrdení spotrebiteľa, nemôže však považovať tvrdenie žalobcu za sporné, keď ich sám spotrebiteľ nepoprel. Nepopreté skutkové tvrdenia sa považujú za nesporné a ako také sa považujú za zhodné tvrdenia strán v zmysle § 186 ods. 2 CSP, z ktorých je povinný súd pri rozhodovaní vychádzať, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti.

Pokiaľ žalovaný namietal nesprávne právne posúdenie veci, ktoré bližšie neodôvodnil, je potrebné v tejto súvislosti uviesť, že právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky. Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok, teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval (uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/182/2017).

S poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie, tak súdom prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu, je nesporné, že súd prvej inštancie zistený skutkový stav podradil pod správnu príslušnú právnu normu, ktorú na daný prípad i správne aplikoval, preto námietka žalovaného o nesprávnom právnom posúdení veci nie je dôvodná.

10. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní namietal samotnú poistnú zmluvu, pričom namietal, že zmluva neobsahuje dôležité informácie a zároveň zmluvné podmienky nie sú jasné, určité a zrozumiteľné, je v tejto súvislosti potrebné uviesť, že poistná zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 788 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, ktorej súčasťou boli aj Všeobecné poistné podmienky. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že samotný žalovaný predložil návrh na uzatvorenie zmluvy o investičnom životnom poistení zo dňa 26. 03. 2014, pričom z tohto návrhu je zrejmé, že sa rozhodol uzatvoriť poistnú zmluvu s hlavným poistením, ktorým je investičné životné poistenie pre prípad smrti a ďalšie dve pripoistenia. Toto hlavné poistenie je poistenie pre prípad smrti, pri ktorom si žalovaný ako poistník sám vybral niektorú z pripoistení tak, ako to bolo aj v prejednávanej veci. Práve časť poistného bola rozdelená na riziká, ktoré si žalovaný zvolil, aby poistenie pokrylo práve udalosť ním zvolenú v poistnej zmluve v prípade, že nastane. Pokiaľ by žalovaný nemal záujem o investičné životné poistenie, mohol si zvoliť iný produkt z poistenia, pričom sám navrhol uzatvorenie z poistnej zmluvy za podmienok, s ktorými zásadne súhlasil.

11. Pokiaľ žalovaný vo svojom odvolaní sa domáhal poskytnutia ochrany ako spotrebiteľ a poukazyval všeobecne na neprijateľné zmluvné podmienky vo vzťahu k uplatňovanému nároku sú tieto námietky bezdôvodné pre posúdenie danej veci, keďže nedošlo k poistnej udalosti a uplatňovaniu nároku, z tohto titulu nemohlo dôjsť ani k aplikácii namietaných zmluvných podmienok. V danom prípade je potrebné právne posúdenie zamerať iba na predmet súdneho sporu a vo vzťahu k uplatňovanému nároku, a to k zaplateniu poistného do konca poistného obdobia, zisťovať jeho dôvodnosť. Pokiaľ súd prvej inštancie vyhovel žalobnému nároku a zaviazal žalovaného na zaplatenie poistného do zániku poistenia, je jeho rozhodnutie vecne správne. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že pokiaľ žalovaný uhradil poistné ku dňu 26. 04. 2014 a ďalšie poistné neuhradil v dôsledku výpovede žalovaného zo dňa 02. 07. 2014 z poistnej zmluvy, túto správne vyhodnotil v zmysle § 800 ods. 1 OZ a správne konštatoval, že výpoveď je potrebné dať aspoň 6 týždňov pred uplynutím poistnej doby. Keďže výpoveď poistnej zmluvy bola žalobcovi doručená dňa 07. 07. 2014 a poistné mesačné obdobie bolo dohodnuté vždy od 27. dňa v mesiaci do 26. dňa v mesiaci, ako to vyplýva zo samotnej poistnej zmluvy, poistenie zaniklo až ku dňu 26. 08. 2014. Pokiaľ žalovaný uhradil poistné len za prvé obdobie vo výške 37 eur a za ďalšie obdobie od 26. 05. 2014 do 26. 08. 2014 (do zániku poistenia) poistné neuhradil, súd prvej inštancie ho správne zaviazal na zaplatenie sumy 148 eur (4 x 37 eur) i spolu s úrokom z omeškania, tak ako si ho uplatnil žalobca, t. j. od 27. 08. 2014, kedy sa žalovaný dostal nezaplatením poistného do omeškania. Pokiaľ žalovaný namietal aplikáciu ust. § 800 ods. 1 OZ, z vyššie uvedených dôvodov je jeho odvolanie nedôvodné, keď uvedené ustanovenie upravuje spôsob zániku poistenia ku koncu poistného obdobia, pričom takáto možnosť vypovedania poistnej zmluvy sa vzťahuje tak na prípad poistenia dojednaného na dobu určitú, ako aj na dobu neurčitú. V zmysle uvedeného ustanovenia § 800 ods. 1 OZ nesporné vyplýva, že poistnú zmluvu uzavretú s bežným poistným možno vypovedať ku koncu poistného obdobia, najneskôr však 6 týždňov pred uplynutím poistného obdobia, bez ohľadu na to, či poistná zmluva bola uzatvorená na dobu určitú alebo na dobu neurčitú. Táto výpovedná lehota je rovnaká, nech je poistné obdobie (t. j. obdobie, za ktoré sa podľa dojednania platí poistné), čo v danom prípade bolo mesačné poistné, akokoľvek dlhé, teda buď ročné, polročné, štvrtročné alebo mesačné. Vychádzajúc v danom prípade z uzatvorenej poistnej zmluvy bolo nesporné, že poistným obdobím bolo mesačné poistné obdobie, to znamená obdobie, za ktoré sa podľa dojednania platilo poistné (37 eur mesačne). Pokiaľ žalovaný síce uznal, že poistná zmluva obsahovala interval platenia od 27. dňa v mesiaci do 26. dňa mesačne, čo nie je možné považovať za poistné obdobie, je z vyššie uvedených dôvodov táto jeho námietka nedôvodná. Rovnako je nedôvodná jeho námietka, že súd prvej inštancie rozhodoval podľa zák. č. 381/2001 Z. z.,

keď tak ako odvolací súd vyššie uviedol, súd prvej inštancie na danú vec aplikoval správne zákonné ustanovenia § 800, § 801, § 803 OZ, ktoré vo svojom rozhodnutí i citoval a správne aplikoval na danú vec.

12. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 369 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške týchto trov rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).